

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

សេចក្តីសម្រេចនៃលើការចោទប្រកាន់របស់មេធាវី ការពារក្តីចំពោះភាពមិនប្រក្រតីនៅក្នុងដំណើរការស៊ើបអង្កេត

ដោយ អាន ហាញឌុល

ថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២

ប្រែសម្រួលដោយ ឡុង ដានី

ក្រុមមេធាវីការពារក្តីករណី០០២ នៅអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញនៅក្នុងតុលាការកម្ពុជាបានលើក
ឡើងដដែលៗ អំពីភាពមិនប្រក្រតី និងភាពមិនស៊ីសង្វាក់នៃវិធីសាស្ត្រថតសំឡេងបទសម្ភាសន៍របស់
ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចំពោះមុខអង្គសវនាការ ។ កាលពីថ្ងៃទី៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២
អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញដេញដោលជាសាធារណៈនូវសេចក្តីសម្រេច ចំពោះសំណើចំនួនបួនរបស់
ក្រុមមេធាវី អៀង សារី ដែលចូលរួមពីក្រុមមេធាវីការពារក្តីផ្សេងៗទៀតនៅក្នុងករណី០០២ ដូច
ខាងក្រោម ៖

សំណើសុំឲ្យអ្នកបកប្រែភាសា ដែលមានវត្តមាននៅក្នុងអំឡុងពេលដែលការិយាល័យសហចៅ
ក្រមស៊ើបអង្កេតធ្វើបទសម្ភាសន៍ជាមួយ ភី ភួន មកផ្តល់សក្ខីកម្មពីព្រោះ “ខ្សែអាត់សំឡេងរបស់
សាក្សី ភី ភួន ជាលើកទីពីរនោះមានលេចចេញនូវដំណាក់កាលដែលបទសម្ភាសន៍ត្រូវបានរៀបចំជា
មុន ចំពោះសំណួរនិងចម្លើយដោយយោងទៅលើការសម្ភាសន៍ដោយមិនមានថតសំឡេងកាលពីលើក
មុន ដោយគ្រាន់តែអានដាក់ក្នុងប្រដាប់ថតសំឡេងដើម្បីបង្កើតឡើងនូវរូបភាពថា ការថតសំឡេងនោះ
វាឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីការសម្ភាសន៍ជាក់ស្តែង ។

សំណើសុំឲ្យមានការបញ្ជាក់ពីសំណាក់ការិយាល័យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតថា តើមានខ្សែ
អាត់សំឡេងនៅថ្ងៃទី១ នៃបទសម្ភាសន៍ជាមួយសាក្សីឈ្មោះ អៀន តន និង នង សុដង ដោយក្រុម
អ្នកស៊ើបអង្កេតដែរទេបើសិនជាមិនមានតើដោយសារមូលហេតុអ្វី? ក្រុមមេធាវីការពារក្តីចង់ដឹងទៀត
ថា តើនរណាខ្លះមានវត្តមាននៅក្នុងអំឡុងពេលធ្វើបទសម្ភាសន៍នោះ ហើយតើបទសម្ភាសន៍នោះមាន
រយៈពេលប៉ុន្មាននិងមានឯកសារអ្វីខ្លះដែលក្រុមអ្នកស៊ើបអង្កេតបានបង្ហាញសាក្សីទាំងនោះ ។

សំណើសុំ “បើកសវនាការជាសាធារណៈដើម្បីស៊ើប អង្កេតទៅលើការិយាល័យសហចៅក្រម
ស៊ើបអង្កេតដែលអនុវត្តការសម្ភាសន៍ដោយមិនមានថតសំឡេងជាមួយសាក្សី ។ បញ្ហានេះវាអាចប៉ះពាល់
ដល់សេចក្តីថ្លែងការណ៍និងការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីនៅក្នុងអង្គសវនាការ” ដោយហេតុថាក្រុមមេធាវី

ការពារក្តីបានរកឃើញចំណុចបន្ថែមមិនប្រក្រតីចំនួន១២ ចំពោះការមិនមានថតសំឡេងសម្ភាសន៍សាក្សី នៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏បាននិយាយបញ្ហានេះជំនួសឱ្យសក្ខីកម្មសាក្សី ។

ក្រុមមេធាវី អៀង សារី បានសំអាងអំពីភាពមិនត្រឹមត្រូវរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតចំពោះការអនុវត្ត “ការជួបប្រជុំមិនផ្លូវការជាមួយសាក្សីដើម្បីស្តាប់សាក្សីត្រូវនិយាយអ្វីខ្លះ មុននឹងថតសំឡេងសម្ភាសន៍ជាផ្លូវការ” ។ បញ្ហានេះវាបានទប់ស្កាត់កូនក្តីរបស់ពួកគេអំពីភាពតទល់គ្នា ប្រកបដោយ “មូលដ្ឋាននៃភាពស្មើគ្នាចំពោះមុខច្បាប់សិទ្ធិក្នុងការពិនិត្យ មើលភ័ស្តុតាងប្រឆាំងនឹងជនជាប់ ចោទនឹងការរៀបចំដើម្បីការពារខ្លួន ។

ជាការឆ្លើយតប សហព្រះរាជអាជ្ញាបានបដិសេធចា ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនមានកាតព្វកិច្ចថតសំឡេងរាល់បទសម្ភាសន៍ ឬក៏រាល់បទសម្ភាសន៍ទេ ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាក៏បាន សន្តិភ័យថា ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមានឱកាសក្របគ្រាន់ដើម្បីលើកឡើងនូវការខ្វះចន្លោះនិតិវិធីនៅក្នុង អំឡុងពេលស៊ើបអង្កេតរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ។ វិធានផ្ទៃក្នុងនៅតុលាការខ្មែរ ក្រហម មិនអនុញ្ញាតឱ្យក្រុមមេធាវីការពារក្តីលើកឡើងអំពីបញ្ហានេះនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះដែរ ។ ជាងនេះទៅទៀត ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមានឱកាសដើម្បីសួរដេញដោលចំពោះសាក្សីចំនួនបីនាក់នៅក្នុង អង្គសវនាការ “ទាំងខ្លឹមសារសក្ខីកម្មរបស់សាក្សី និងនិតិវិធីដែលការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានសម្ភាសន៍សាក្សី” ។ មិនមានសញ្ញាណមួយលើកឡើងអំពីភាពមិនត្រឹមត្រូវដែលប្រព្រឹត្តដោយ ការិយាល័យសហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ឬក៏ភាពមិនស៊ីជម្រកគ្នាទៅ លើការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សី ទាំងនោះទេ ។ ម្យ៉ាងទៀតក្រុមមេធាវីការពារក្តីអាចលើកបញ្ហាប្រឈមចំពោះការសម្រេចអំពីតម្លៃនៃ សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលត្រូវទទួលយកធ្វើជាភ័ស្តុតាងជំនួសដល់ការផ្តល់ សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ ។

នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បញ្ជាក់ជាថ្មីថា មិនមានខ្សែអាត់សំឡេង ឬក៏វីដេអូ មានចែងនៅក្នុងបញ្ញត្តិច្បាប់នៃការសម្ភាសសាក្សីឡើយ ហើយក៏មិនមានចែងថា ការថត សំឡេងបទសម្ភាសន៍នោះមានលក្ខណៈស្តង់ដារដោយតុលាការអន្តរជាតិដែរ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ តុលាការអន្តរជាតិមិនមានលក្ខណៈដូចគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងតុលាការខ្មែរក្រហមទេ ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូងពិចារណាសំអាងថា តុលាការអន្តរជាតិមានភាគីដឹកនាំដំណើរការស៊ើបអង្កេតមួយនឹងមាន ឱកាសសម្រាប់ផ្ទៀងផ្ទាត់វីដេអូនៅក្នុងអង្គសវនាការ ។ ផ្ទុយទៅវិញ នៅ អ.វ.ត.ក សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតមានកាតព្វកិច្ចស៊ើបអង្កេតឱ្យបានមត់មត់ស្ទើរតែទាំងស្រុង ។ ចំណែកឱកាសប្តឹងចោទប្រកាន់ នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះក៏មានកម្រិត ។ ដូច្នោះ ភាពត្រឹមត្រូវនៃដំណើរការនិតិវិធី គឺពឹងផ្អែកយ៉ាង

ខ្លាំងទៅលើភាពឯករាជ្យ និងភាពមិនលម្អៀងរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ ជាងនេះទៅទៀត អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក៏សម្គាល់ថា “ការធានានីតិវិធីត្រូវបានអនុវត្តតាំងពីដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេតមិនមានការបង្កើន ឬពន្លឿនចេញពីភាពឯករាជ្យ និងភាពមិនលម្អៀងរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតឡើយ” ។ បញ្ហានេះកើតឡើងព្រមគ្នា ពីព្រោះសេចក្តីថ្លែងការណ៍ សាក្សីត្រូវរៀបចំស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដោយ “ធានាអំពីភាពត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ និងភាពត្រូវឱ្យជឿទុកចិត្តបាន” ។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវ “ទទួលបានសិទ្ធិអំពីការសន្មត់ទុកជាមុននៃភាពត្រូវឱ្យជឿទុកចិត្តបាន” ។ “ការប្រឆាំងជំទាស់ទាល់តែមានហេតុផលសមរម្យដែលត្រូវផ្តល់ដោយភាគីដែលកំពុងដេញដោលភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា សេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះ ត្រូវចោទជាសំណួរថា មានភាពមិនត្រូវឱ្យជឿទុកចិត្ត និងមិនមានភាពត្រឹមត្រូវ” ។

ទោះជាជាការថតជាខ្សែអាត់សំឡេង ឬក៏ថតជាវីដេអូនៃសេចក្តីថ្លែងការណ៍សាក្សីមិនមែនជាបទបញ្ញត្តិដែលបានបែងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់តុលាការខ្មែរក្រហមតម្រូវឱ្យបំពេញក៏ដោយ “ក៏ការសរសេរកត់ត្រាត្រូវតែត្រូវធ្វើឱ្យរាល់ការសម្ភាសន៍” ពីព្រោះការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនបានធ្វើប្រតិចារិតចេញពីបទសម្ភាសន៍សាក្សីឡើយ ប៉ុន្តែជំនួសមកវិញការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានសរសេរជាសន្ទេបន្តរបស់បទសម្ភាសន៍ និងអានសេចក្តីសន្ទេបនោះឱ្យសាក្សីពិនិត្យបញ្ជាក់ឡើងវិញ។ ទោះជាបទសម្ភាសន៍នោះថតជាខ្សែអាត់សំឡេង ឬក៏ថតជាវីដេអូ ក៏វាមិនអាចប្រាប់រាល់ការទាក់ទងព័ត៌មានអំពីការសម្ភាសន៍មួយ ឬក៏ការសម្ភាសន៍មួយចំនួនដែលបានបញ្ចូលទៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់សាក្សីឡើយ។ ការដដែលៗហេតុផលនេះ គឺរាល់នីតិវិធីរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត វាជាប់ជាមួយនឹងភាពមិនល្អដែលនាំមកទៅរកការប្រព្រឹត្តខុស ទោះជាអចេតនាក៏ដោយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបញ្ជាក់ និងរំពុះឡើងវិញថា រាល់បញ្ហាប្រឈម ចំពោះនីតិវិធីស៊ើបអង្កេតត្រូវតែយកមកនិយាយនៅក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត។ នៅក្នុងការសម្រេចចិត្តថ្មីរបស់អង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ឱ្យឃើញម្តងទៀតថា សំណុំរឿងដែលមានរាល់ភស្តុតាង គឺជាអ្វីដែលត្រូវតែមាននៅក្នុងដៃរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី និងភាគីផ្សេងៗទៀត និងមាន “ឱកាសមួយចំនួនដើម្បីត្រួតពិនិត្យមើលព័ត៌មានដែលបានប្រមូលមកនៅអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេត” ដូចជាការស្នើសុំស៊ើបអង្កេតបញ្ហាប្រឈម និងការស្វែងរកនូវការទុកជាមោឃៈ “ផ្នែកខ្លះនៃដំណើរការស៊ើបអង្កេត” និងការអំពាវនាវរបស់ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតប្រាប់ទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។ ដោយសារតែរាល់ “ទម្ងន់នៃការធានានីតិវិធីនោះ” វិធានផ្ទៃក្នុង៧៦(៧) ហាមគ្រប់ភាគីមិន

ឲ្យលើកឡើងបញ្ហាប្រឈមដែលទាក់ទងនឹងការខូចខាត ឬខុសនីតិវិធីនៅអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេតនៅ ចំពោះមុខអង្គសវនាការ ។

ដូច្នោះអង្គសវនាការសាលាដំបូងគឺមិនបាន“គិតថា” នឹងពិនិត្យមើលនូវភាពត្រឹមត្រូវតាមនីតិវិធី នៃការស៊ើបអង្កេត ឬក៏ពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវការសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះនោះឡើយ ។

តាមការពិតនៅអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេតនោះ ក្រុមមេធាវី នួន ជា បានប្រឆាំងជំទាស់ទៅនឹង អង្គបុរេជំនុំជម្រះថា “វិធីដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្ភាសន៍សាក្សីធ្វើឲ្យមានការសៅហ្មង ដោយ កំហុស និងភ្នាក់ងារចំពោះបញ្ហាមួយចំនួនដែលនាំឲ្យមានការបរាជ័យក្នុងសេចក្តីថ្លែងរបស់សាក្សីអំពី ប្រភពនៃចំណេះដឹង” និងការផ្តល់ព័ត៌មានអំពី“លក្ខខណ្ឌផ្សេងៗ ដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងការធ្វើបទសម្ភាសន៍” រួមមាន តើឯកសារណាខ្លះត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ។ ក្នុងនោះក៏បានសង្កត់ធ្ងន់ផងដែរនូវការលំបាក ដែល បានជួបប្រទះនៅក្នុងការធ្វើឲ្យមានភាពសុក្រិតផ្សេងៗ នៃសេចក្តីសន្ទេរបស់សាក្សី ដោយសារតែខ្វះ ការធ្វើប្រតិចារិតពីខ្សែអាត់សំឡេង ។ នៅក្នុងចំណោមវិធីដែលត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនេះ គឺគួរតែ មានការសម្ភាសន៍សាក្សីខ្លះឡើងវិញ ។ ដោយសារតែការពិនិត្យមើលរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីនៅក្នុង អង្គសវនាការ គឺសម្ភាសន៍ខ្លះវាមិនមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ការសម្រេចអំពីភាពត្រូវ ជឿជាក់បានចំពោះសាក្សីដែលផ្តល់សក្ខីកម្ម និងកែតម្រូវនូវកំហុសនៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការណ៍ “នៅ ដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត” ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានយល់ស្របជាមួយសហចៅ ក្រមស៊ើបអង្កេតថា ការស្នើឲ្យធ្វើសម្ភាសន៍សាក្សីឡើងវិញគួរតែត្រូវបដិសេធ ។ “នៅដំណាក់កាលអង្គ សវនាការសាលាដំបូងនេះ គឺជាវេទិកាបន្ថែម និងឆ្លាស់សម្រាប់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីជំទាស់អំពីភាព ត្រូវជឿជាក់បាននៃភ័ស្តុតាង ។

សេចក្តីសម្រេចថ្មីៗរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង កត់សម្គាល់ចំពោះការិយាល័យសហចៅ ក្រមស៊ើបអង្កេត គឺ“ដើម្បីលើកយកមកពិចារណាឡើងវិញទៅលើបញ្ហាប្រឈមជាក់ស្តែង ចំពោះបទ សម្ភាសន៍សាក្សី” អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង គ្រាន់តែលើកឡើងថា នេះជាដលវិបាកមួយដែលអង្គជំនុំ ជម្រះនឹងអនុញ្ញាត ដូចខាងក្រោម ៖

ភាពប្រឈមជាក់ស្តែង និងហេតុផលនៃការប្រឈម គឺការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីនៅក្នុងអង្គ សវនាការ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពមិនស្មើគ្នារវាងការកត់ត្រាចេញពីខ្សែអាត់ និងខ្សែអាត់ សំឡេងសម្ភាសន៍ នៅក្នុងរយៈពេលធ្វើការស៊ើបអង្កេតត្រូវបានចោទប្រកាន់ ដែលត្រូវបានផ្តល់ថា គ្រប់ភាគីមិនមានឱកាសដើម្បីរកឲ្យឃើញភាពមិនប្រក្រតី មុនពេលអង្គសវនាការចាប់ផ្តើមធ្វើការងារ

និងអ្វីដែលជាភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា ទាក់ទងទៅនឹងភាពមានតម្លៃក្នុងការវិនិច្ឆ័យដ៏ត្រឹមត្រូវចំពោះភ័ស្តុតាង ឬក៏ភាពចាំបាច់ដើម្បីធានាភាពស្មើគ្នានៃដំណើរការនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះ ។

ទោះបីជាការសម្រេចជាដូរការបានផ្តល់ឱកាសតិចតួច ដល់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីសម្រាប់លើក បញ្ហាប្រឈមនេះ ។ ជាពិសេសជាងនេះទៅទៀត អង្គជំនុំជម្រះបានបដិសេធការចោទប្រកាន់នៅពេល ដែលមិនមានថតជាសំឡេងដោយមានបាត់ផ្នែកខ្លះៗ នៅក្នុងឯកសារសរសេរដែលក្រុមមេធាវី អៀង សារី កំពុងចោទសួរអំពីបញ្ហានេះ ។ លើសពីនេះទៅទៀត អង្គជំនុំជម្រះហាមមិនឲ្យចោទសួរអំពីភាព មិនប្រក្រតីនេះ ។ តាមពិតទៅ មានការកត់សម្គាល់ ឬរកឲ្យឃើញបញ្ហានេះតាំងពីមុនការបើកសវនា ការទៅទៀត ។ ជាថ្មីម្តងទៀត វាបានគ្រប់ដណ្តប់រាល់បញ្ហាប្រឈមដែលត្រូវក្រុមមេធាវីលើកឡើង ជាពិសេស អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពិភ្សាអំពីការលើកឡើងខាងលើដោយនិយាយថា គ្រប់ភាគីអាចលើក ឡើងបញ្ហាប្រឈមនេះឡើងវិញដោយផ្អែកលើការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីនៅអង្គជំនុំជម្រះ ប៉ុន្តែ ពេលដែលក្រុមមេធាវី ការពារក្តីស្នើសុំការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនោះត្រូវបានបដិសេធ ដោយអង្គបុរេ ជំនុំជម្រះ ។

ជំនួសដល់ការអនុញ្ញាតឲ្យមានការជំទាស់ ចំពោះការជឿទុកចិត្តចំពោះការចោទសួរសេចក្តីថ្លែង ការណ៍របស់សាក្សី អង្គជំនុំជម្រះនឹងពិចារណារាល់ភាពមិនប្រក្រតីនៅក្នុងបទសម្ភាសន៍ ពេលដែលគាំដ ចិត្តនៅក្នុងដំណាក់កាលសម្រេចអំពីតម្លៃ និងទម្ងន់នៃភ័ស្តុតាង ។ កាលពីលើកមុនអង្គជំនុំជម្រះ បានរក ឃើញថា ទោះជាសាក្សីម្នាក់ផ្តល់សក្ខីកម្មនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ប៉ុន្តែសិទ្ធិទទួលបានចំពោះសេចក្តី ថ្លែងការណ៍សាក្សីរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតប្រហែលជាត្រូវ “មានតម្លៃតិចតួច ប្រសិនបើការ សម្រេចថា តម្លៃ និងទម្ងន់នៃសេចក្តីថ្លែងការណ៍សាក្សីដែល បានដាក់ជំនួសការផ្តល់សក្ខីកម្មផ្ទាល់មាត់ នោះមានតម្លៃខ្ពស់ខ្លាំង” ។ ការសម្រេចរបស់អង្គសវនាការថ្មីៗលើកយកគោលសំខាន់ៗអំពី ឱកាស របស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីសួរសំណួរទៅលើសាក្សីបីនាក់ ចំពោះការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សម្ភាសន៍នៅអំឡុងពេលដែលសាក្សីទាំងនោះផ្តល់សក្ខីកម្មនៅអង្គសវនាការ និងកត់ត្រាថា មិនត្រឹម ត្រូវ ឬទទួលយកបានត្រូវបានលើកឡើង ។

យោងតាមខ្សែអាត់សំឡេងរបស់លោក ភី ភួន ដែល“ស៊ីសង្វាក់គ្នារវាងអ្នកស៊ើបអង្កេត និង សាក្សីអានការសរសេរចម្លងចេញពីបទសម្ភាសន៍” ។ អង្គសវនាការបានយល់ស្របជាមួយនឹងក្រុម មេធាវីរបស់ អៀង សារី ថា វា“ជាការសុកស្តាញ និងបរាជ័យក្នុងគោលបំណងដើម្បីបង្កើតខ្សែអាត់ សំឡេងមួយនៃការសម្ភាសន៍សាក្សី” ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចថា ភាពមិនត្រឹមត្រូវត្រូវតែត្រូវលើកឡើងនូវដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេតនៃដំណើរការនីតិវិធី ។ ជាងនេះទៅ

ទៀត មិនត្រូវ «ធ្វើឲ្យខូចខាតដល់សមភាពនៃដំណើរការនីតិវិធី» ដូចដែលគ្រប់ភាគី និងសាក្សីបាន ពិភាក្សានៅក្នុងអង្គសវនាការ។ ជាដល់វិបាកអង្គសវនាការសាលាដំបូង បានបដិសេធនូវសំណើសុំឲ្យ អ្នកបកប្រែភាសាដែលមានវត្តមាននៅអំឡុងពេលធ្វើបទសម្ភាសន៍មកធ្វើការសច្ចាថា ហេតុអ្វីបានជា «មានភាពសំប្រាស់» តើត្រូវបានធ្វើតាមនីតិវិធីទេ ឬក៏ត្រូវស្តីបន្ទោស។ ក្រុមមេធាវី អៀង សារី សុំឲ្យ «ស៊ើបអង្កេត» លើកបញ្ហានេះ ដោយនិយាយចំៗទៅលើសាក្សី «សំខាន់ៗ» មួយចំនួន។

ទោះបីជាក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានសួរសំណួរដល់សាក្សីបីនាក់ អំពីការដែលសហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតសម្ភាសន៍សាក្សីនៅចំពោះមុខអង្គសវនាការសាលាដំបូង ប៉ុន្តែក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនអាចសួរ សំណួរសាក្សីអំពីថេរវេលានៃការសម្ភាសន៍បានទេ ដោយរយៈពេលផ្តល់សក្ខីកម្មនោះ អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងបាន សម្រេចកាត់មេរ័ត្នក្រុមមេធាវីការពារក្តីក្នុងការចោទសួរដោយផ្ទាល់មាត់ឡើងវិញ ទៅលើសាក្សី។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីខំប្រឹងស្វែងរកព័ត៌មានបន្ថែមទាក់ទងនឹងនីតិវិធីរបស់ការិយាល័យ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដោយចាត់ទុកថាការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានចេតនាមិនត្រឹម ត្រូវក្នុងការស្វែងរកជួបសាក្សីឡើងវិញ «ដោយប្រើនីតិវិធីមិនត្រឹមត្រូវ»។ វាជាដល់វិបាក ដែល ក្រុមមេធាវីការពារក្តីនិយាយថា ការបណ្តឹងជំទាស់របស់ខ្លួន នោះមិនមានទិកាសគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីលើក បញ្ហាប្រឈមចំពោះ ការគ្មាននីតិវិធីសម្ភាសន៍ និងភាពត្រូវទុកចិត្តនៃលទ្ធផលនៃការផ្តល់សក្ខីកម្ម។

- ចប់ -